

[Hauch.]
keltes frie Ret til at udføre deres Erhverv og tjene Føden til sig selv og deres Familie.

Under Hensyn til disse Forhold skal jeg paa de Medlemmers Vegne, som jeg ved denne Lejlighed har den Ære at føre Ordet for, anbefale Lovforslaget til videre Fremme i det høje Landsting.

Carl F. Madsen: Jeg vil gerne begynde med at udtale, at Forhandlingerne i Udvalget efter min og mine Partifællers Mening har været af en ejendommelig Beskaffenhed, idet det overhovedet ikke har været muligt at naa til en Realitetsforhandling i Udvalget. Der er af mine Partifæller fremsat en Række Betragtninger over og Kritik af Forslaget, men det har ikke været muligt at formaa Flertallet til at indlade sig i nogen som helst Diskussion med Mindretallet om disse Betragtninger. Det højeste, man har kunnet drive det til, er en Henvisning til Udtalelser, der er faldet ved Sagens første Behandling her i Tinget, og til Udtalelser, der er fremsat af Flertallet i den Betænkning, som Folkeetingets Udvalg om Sagen har afgivet. Nu ligger det i Sagens Natur, at de mange Organisationer, der findes i vort Land, og da ikke mindst de faglige — af Fagforeninger alene findes der her i Landet en 3000, og der findes Arbejdsgiverforeningen og en hel Række andre Arbejdsgiverforeninger af forskellig Slags — ogsaa er stærkt interesserede i at faa klar Besked paa, hvad Lovforslaget indeholder. Men det har altsaa ikke været muligt ved de Forhandlinger, der er blevet ført i Udvalget, at faa Flertallet til at aabne Munden og give os Besked paa, hvad man egentlig mener med Forslaget, udover Henvisninger til Udtalelser her og Flertalsudtalelser i Folketingsbetænkningen.

Mindretallet har da ment, at det maatte gaa til Ministeren for Industri, Handel og Søfart, og har derfor udformet en Skrivelse, som Flertallet vel ikke har ment at kunne slutte sig til, men paa den anden Side heller ikke har villet modsætte sig blevet sendt til Ministeren. Det, Mindretallet i Udvalget har ønsket Oplysninger om, var navnlig Rækkevidden af §§ 1, 3 og 4. Ministeren har svaret paa denne Henvendelse, og saavel Forespørgselen som Svaret er optrykt i Udvalgets Betænkning. Desuden er Mindretallets Forespørgsel og Ministeriets Svar omtalt i Betænkningen, hvor Mindretallet har knyttet nogle Bemærkninger til nævnte Svar. Jeg ved ikke, om jeg forstod den ærede Ordfører rigtigt,

men jeg fik den Opfattelse, at der blev rettet en Kritik mod Mindretallets Bemærkninger. Disse er imidlertid ikke et Referat af Udtalelser, der er faldet under Udvalgets Konference med Ministeren, men de er et Referat af Mindretallets Forespørgsel og af Ministeriets Svar. Kun paa et eneste Punkt er der henvist til Udtalelser af Ministeren, nemlig angaaende Forstaaelsen af Loven om Den faste Voldgiftsret; alt det andet er kun Referat af Skrivelserne samt Mindretallets Bemærkninger dertil. Jeg skal imidlertid ikke ved denne Lejlighed komme ind paa de forskellige Punkter i den Skrivelse, der er rettet til Ministeriet, og heller ikke paa Ministeriets Svar — jeg kan i saa Henseende ganske henholde mig til, hvad der staar i Betænkningen —, men jeg forbeholder mig ved Sagens tredje Behandling at komme nærmere ind paa de forskellige Spørgsmaal og Ministeriets Svar derpaa.

Angaaende de Henvendelser, Udvalget har modtaget fra forskellige Foreninger, udtalte den ærede Ordfører, at han fandt det ganske naturligt, at der fremkom saadanne Henvendelser, idet det maatte være i de paagældendes Interesse at faa hindret Lovforslagets Gennemførelse, men den ærede Ordfører mente ikke, det var sikkert, at Henvendelserne derfor var Udtryk for den store Befolkings Opfattelse — saadan omtrent var det vist, den ærede Ordfører udtalte sig. Jeg skal hertil sige, at Foreningsvæsenet er overordentlig udbredt i vort Land, og naar der derfor fremkommer saa mange Henvendelser, som sket er, og man ved, hvor mange Tusinde Mennesker de forskellige Organisationer repræsenterer — af organiserede Arbejdere er der her i Landet 312 000, Arbejdsgiverforeningen har 13 000 Medlemmer, og forskellige andre Organisationer, der har udtalt sig, repræsenterer ogsaa et betydeligt Antal Medlemmer —, er man klar over, at det ikke er nogen ringe Del af Befolkningen, der har henvendt sig saavel til dette Tings Udvalg som til Udvalget i det høje Folketing; de Foreninger, som har henvendt sig, repræsenterer et saa stort Antal Mennesker, at man vel nok kan sige, det er den væsentligste Del af Befolkningen, og i hvert Fald er det den Del, som Loven vil komme til at genere, dem, man gennem Loven vil søge at ramme. Jeg betragter derfor de Henvendelser, der er fremkommet, som et fulgyldigt Udtryk for, at den store Befolkning ikke ønsker dette Lovforslag gennemført. Man kan ogsaa være ganske over-